

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

XI. De duplici Baptismo, & derelinquenda propria voluntate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

gustum & tactū etsi non utilitate, dignitate tamen superare videtur, & gustus tactui superexcellere: quod manifestat etiam dispositio ipsa membrorum. Oculis siquidem in summitate locatis, aures inferiores esse quis nesciat? Sic & auribus nares, & fauces naribus, ipsi quoque faucibus manus pariter & reliquas corporis partes ad quas pertinet tactus, subesse manifestum est. Secundum ergo hunc modum & in sensibus animæ considerare licet alterum altero digniorem: quod quia facile jam potestis advertere, brevitatis causa prætereo. Illud quoque vestræ nihilominus diligentiae considerandum relinquo, quòd quemadmodum artus corporis cadere necesse est, quam cito deserit eos anima vegetare, sic & eas quas diximus affectiones, quæ sunt velut quædam animæ membra, sine anima ipsius animæ (quæ Deus est) cadere omnino necesse est, quatenus videlicet aut ex toto non diligatur quod diligendum est; aut non diligatur ad quod debet, aut quomodo debet. Sunt enim qui parentes carnaliter tantum diligunt, & ipsi quoque confitentur Domino cum benefecerit eis. Sed huiusmodi dilectio aut omninò vocanda dilectio non est, aut caduca est, aut decidens in terrena.

is in sensibus corporis.

Sic & in sensibus anima.

Sine amore DEI ceteri amores caduci.

S E R M O XI.

De duplici Baptismo, & de relinquenda propria voluntate.

SCitis, Fratres (firmissimè enim tenetis catholicam veritatem) quod in Baptismate abrenunciantes Diabolo Pater cœlestis adoptet, & in regnum Filii claritatis suæ de potestate transferat tenebrarum. Nimirum ipsa est stola prima, quam verè cito proferre ministros paternus jubet affectus, non oris petitionem, non desiderium cordis expectans, sed & ipsum intellectum præveniens in benedictionibus dulcedinis. Quotquot enim baptizati sumus in CHRISTO JESU, Christum induimus^a. De quo & alius clamat testis & ipse fidelis^b, quia *quotquot receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Nec vero inanis est aut infirma potestas, quia nimirum certi sumus continuo & nos, quoniam neque mors, neque vita, neque virtutes, neque angeli, neque altitudo, neque profundum poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in CHRISTO JESU^c. Sed attende quanta enumeravit Apostolus (eius enim verba sunt) minimè tamen adjiciens, *ne nos ipsi*. Nimirum hæc est libertas, qua Christus nos liberavit, ut nulla penitus creatura avellere nos, aut vim facere possit. Soli id deferere possumus propria voluntate abstracti, & illecti à propria concupiscentia. Præter hanc enim nihil est quod timeamus. Denique donec voluntatis usum, & facultatem deliberandi renatus quisque recipiat, à charitate DEI separari omninò non potest. Securus interim degit sub protectione & advocacy Domini DEI sui, non est quod vereatur

*a Galat. 3. d
b Ioan. 1. b*

c Rom. 8. g

Nulla creatura nos per vim à Charitate potest avellere, sola propria voluntas id potest.

Efff 2

ex omni-

ex omnibus. At ubi sanè discretionis annos ingrediens redditur sibi, cæterorum utique violentiam nec tunc quidem formidare necesse est, sed ab ea quæ dormit in sinu, caveat, propria scilicet voluntate. Erit fortè peccatum in fortibus, sed appetitus eius sub eo est, tantum ipse aperire renuat, consentire recuset.

Primi parentes, non coacti, sed decepti; id est, non necessitate, sed voluntate peccarunt.

Propria voluntas hominem subiecit diabolo.

Diabolo abrenunciare non sufficit.

Propria voluntas viperæ pessima.

Denique primos parentes non ursus aut leo, sed potius serpens, calidior utique, non fortior cæteris animantibus supplantavit. Nec mulierem vir, sed mulier virum. Serpens ô Eva, decepit te, decepit profecto, non impulit aut coegit. Mulier tibi, ô Adam, de ligno dedit, sed offerendo utique non violentiam inferendo. Neque enim potestate illius, sed tua factum est voluntate, ut eius voci plus obedieris quam divinæ. Cæterum si ille sibi non præcavit ignarus, nos saltem nobis tot exemplis præmoniti caveamus. Imò verò quoniam periclitati sumus & nos miserabiliter in hac parte, de cætero jam remedium aliquod tantis providere malis sollicitè studeamus. Quando enim fortis ille armatus, quem fortior superveniens alligavit, atrium illud olim suum valuit violentia aliqua obtinere? Sed vacuum sibi inespicienter expositum domicilium reperit, & cum aliis septem nequioribus, non fortioribus ingrediens, non irruens, libere habitavit. Quis vero illum admisit, nisi propria voluntas? Ipsa est quæ in potestatem tenebrarum denuo rediit, quæ nos iterum subdidit mortis imperio.

Veni Domine Jesu etiam nunc. Jesu bone ejice iterum fortiter, quem nos insipienter admisimus. Tunc enim vere liberi erimus etiam nunc, si nos liberaveris. Irritum fecimus fœdus primum, tibi peccavimus Domine, Satanæ & operibus eius obligantes denuò nosmetipsos, iugo iniquitatis colla ultronea submittentes, & subjicientes nos miseræ servituti. Itaque Fratres mei, rebaptizari nos convenit; secundum fœdus inire necesse est; opus est professione secunda; nec jam sufficit abrenunciare Diabolo & operibus eius, mundo pariter abrenunciandum est & propriæ voluntati. Ille enim seduxit, ille tradidit nos. In priori nimirum baptisate, quando nihil nobis adhuc voluntas nostra nocuerat, satis fuerat abrenunciare Diabolo, cuius profecto invidia peccatum pariter & mors per unum ingrediens, in omnes homines pertransiit. Cæterum postquam mundi fallentis illecebras, & infidelitatem propriæ voluntatis manifestè sumus experti, de cætero jam in secundo (ut ita dixerim) conversionis nostræ baptisate meritò prorsus & non ad insipientiam nobis, non refarcire tantummodo fœdus primum, sed etiam roborare solliciti, ipsis quoque affectibus pariter abrenunciamus. Studeamus proinde, dilectissimi, immaculatos nos ab hoc sæculo custodire, scientes quoniam religio munda & immaculata coram Deo hæc est. Caveamus autem à propria voluntate tanquam à vipera pessima & nequissima, & quæ sola deinceps damnare possit animas nostras.